

LA REGULARITZACIÓ

El 7 de febrer de 2005 el Govern espanyol va obrir un procés de “normalització”, amb una durada de tres mesos, que es suposava que permetria a les persones sense papers que viuen i treballen a l'Estat Espanyol obtenir un permís de residència d'un any a renovar. Abans de la seva entrada en vigor, el Govern va anunciar una regularització massiva. Per això, gran part de l'opinió pública pensa que la majoria de persones sense papers veurà aviat la seva situació regularitzada. Però, la realitat és diferent. La regularització extraordinària promoguda pel PSOE segueix sent extremadament restrictiva. Aquest període de “normalització” només es dirigeix a les persones que treballen. Els menors, les dones que depenen del seu marit o família, els ancians, malalts i tots aquells el treball dels quals no està reconegut, les treballadores del sexe, els venedors ambulants i fins i tot els treballadors per compte propi, estan exclosos de la regularització. En la seva aplicació, la regularització extraordinària, és encara més restrictiva. El Govern exigeix a les persones sense papers que presentin un contracte de treball d'almenys 6 mesos; el certificat d'empadronament i els antecedents penals del país d'origen. Amb això, el govern estableix una sèrie de barreres que exclouen als que suposadament vol regularitzar. Moltes persones immigrants sense papers encara que visquin i treballin des de fa més de 6 mesos i mai hagin comès un delictes, no podran reunir els requisits exigits.

I. EL CONTRACTE:

- Moltes persones sense papers treballen a l'economia informal, ja que per la seva condició jurídica no poden obtenir un contracte.
- La realitat demostra que els empresaris es neguen a fer contractes als immigrants que ja treballen per a ells, ja que prefereixen seguir explotant la mà d'obra immigrant. (sense pagar Seguretat Social, amb sous per sota del Conveni, jornades interminables...)
- S'està produint un gran nombre d'acomiadaments amb els quals els patrons responen als seus empleats quan els demanen el contracte. Aquests es permeten acomiadar als seus treballadors perquè saben que existeix una gran borsa d'immigrants sense papers necessitats de treballar per a sobreviure.
- Un gran nombre de treballadors immigrants tenen treballs temporals, per hores o per dies, rotant entre diferents empreses, cap de les quals vol fer-los contracte.

Aquesta regularització deixa a l'immigrant en mans dels empresaris que són els que han de fer la cua i estar en regla amb la Seguretat Social. Però aquest té un interès ben oposat, seguir explotant als seus empleats amb la complicitat del govern. A l'empara d'aquesta legislació floreixen també les màfies que venen contractes, molts d'ells falsos, amb el qual l'explotació a l'immigrant es duplica i aquest es veu obligat a pagar per treballar.

II. L'EMPADRONAMENT:

- Moltes persones sense papers resideixen a Espanya des de fa més de 6 mesos, no obstant això no s'han empadronat.
- Les persones sense papers no estan informades dels tràmits per a empadronar-se. Per a qui ve en “patera” sense documentació, l'exigència del passaport de part de l'ajuntament impossibilita que els immigrants puguin empadronar-se allà on resideixen.
 - Segons la darrera reforma de la Llei d'Estrangeria la policia té ple accés a les dades municipals, per això moltes persones sense papers van ser alertades a la seva arribada de no inscriure's al padró municipal perquè amb això corren el risc de ser detectats per la policia.
 - Moltes persones immigrades comparteixen petits habitatges subarrendats. Sovint l'arrendatari oficial, per por o per càlcul, es nega a fer certificats d'allotjament, un dels requisits necessaris per a l'empadronament. En la majoria de les ciutats no s'admet l'empadronament sense domicili ni més d'un nombre determinat de persones empadronades per habitatge.
 - Els empresaris responsables d'empadronar als temporers que treballen a l'agricultura i viuen en campanets de barraques, simplement no ho fan igual que no els garanteixen un allotjament adequat.

És la primera vegada que el padró municipal es converteix en un requisit imprescindible per a aconseguir els papers. En anteriors processos n'hi havia prou amb altres documents (compte bancari, bitllet d'avió...) però aquesta vegada, fins i tot documents oficials com el segell del passaport o l'ordre d'expulsió no serveixen.

II. ELS ANTECEDENTS PENALS:

- Un requisit nou que mai abans s'havia exigit per a la regularització. Segons testimonis de companys sense papers, aquestes són les situacions que més es repeteixen a l'hora d'intentar obtenir el certificat de penals:
- Hi ha països que no tenen ambaixada o consolat a Espanya (nous països de l'Est, alguns països asiàtics remots o molt petits). Els consolats existents només tenen oficina a Madrid i Barcelona i estan col·lapsats
 - Alguns països es neguen a lliurar un extracte de registre d'antecedents penals en absència de la persona.
 - La decisió del govern espanyol que el document de penals només tingui validesa de tres mesos, sumat a la lentitud burocràtica deixa a moltes persones sense aquest requisit ja que la caducitat s'imposa.
 - Les persones indocumentades, al no tenir passaport i un país que els reconegui com ciutadans, no poden sol·licitar el certificat de penals.

QUÈ IMPLICA AQUEST PROCÉS DE REGULARITZACIÓ?

1. A l'exigir un contracte de treball, aquesta regularització exclou als estrats socials més fràgils: els nens, les dones sota la dependència del seu marit, els ancians, els malalts.
2. Aquesta regularització no assolirà els objectius anunciats. La suma dels impediments citats deixarà a la gran majoria de persones sense papers fora del procés.
3. Aquesta regularització és un engany, a la societat perquè dona la imatge que es donen papers quan en realitat no és així; i als immigrants intentant adormir-los amb falses promeses.
4. Aquesta regularització no aconseguirà eradicar l'economia submergida, perquè sotmet a la discrecionalitat dels empresaris, que es beneficien d'aquesta dinàmica, la voluntat per regularitzar als seus empleats.
5. Finalment, l'actual procés de regularització està empitjorant la vida de les persones sense papers. A l'empara dels requisits imposats pel govern socialista, s'enriqueixen les màfies de venda de contractes i augmenten els acomiadaments.

Per aquestes raons, una vegada més, pensem que la única via a vegada humana, política, econòmica i social és una regularització sense condicions de totes les persones que viuen a l'Estat Espanyol.

CENTRES DE INTERNAMENT, PILAR DE LES POLÍTIQUES EUROPEES

Tot i que els Centres d'Internament adopten diferents formes segons els països, també tenen certes característiques comunes. La primera d'elles són els seus ocupants: ciutadans de països no europeus que no han comès cap més delictes que creuar , o tractar de creuar, una frontera sense papers. La segona característica és que els anomenats “immigrants il·legals” són considerats i gestionats com a grup, en comptes de ser tractats com individus amb històries personals. Tercer, és evident que és impossible garantir el respecte als drets fonamentals en aquests llocs. No hi ha llibertat de moviment. Drets bàsics com els d'asil, dret a la vida familiar i a la vida privada, així com els drets dels menors no només no estan garantits sinó que, a més, els tractes inhumans i degradants són habituals en ells.

L'internament dels estrangers a Europa no està dirigit (fonamentalment) a castigar a aquests; està destinat a demostrar, enfront de les poblacions dels països receptors, que els migrants, que han de ser controlats, són gestionats eficaçment. Tracta de ser una espècie de contracte fàcil entre l'Estat i els ciutadans, per mitjà del qual l'Estat garanteix la seguretat ciutadana. Aquesta és la legitimació dels centres. L'internament és part d'una sèrie de mesures que formen les polítiques “de migració i asil comunes” amb la intenció de subcontractar el control d'entrada a la Unió Europea als estats limítrofs de la Unió.

Avui en dia, el control de les fronteres i la lluita contra la immigració il·legal són centrals en les polítiques d'immigració i asil europees. Abans de l'11 de setembre de 2001, la qüestió de la immigració era tractada juntament amb el crim organitzat i el tràfic de drogues. Avui tracten d'associar-lo clarament a la qüestió terrorista. És més, el migrant és presentat com “l'enemic” i el vocabulari de guerra és usat habitualment per a descriure la situació i actuar contra ella: material militar per a controlar el mar, radars i alta tecnologia, murs i barreres, camps d'internament i expulsions col·lectives. En aquest clima, l'internament dels estrangers és presentat com una resposta “lògica” que també s'aplica als sol·licitants d'asil.

Amb aquestes polítiques, la Unió Europea decideix protegir-se a si mateixa dels refugiats en comptes de protegir-los a ells. En conseqüència, les noves normes europees, basades en l'apriorisme del “fals sol·licitant d'asil”, dificulten cada vegada més l'accés a l'estatus de refugiat i rebaixen enormement el nivell de protecció d'aquests. L'internament dels sol·licitants d'asil apareix com una resposta lògica enfront de “l'amenaça” de l'augment de peticions.

A més, creixen les propostes de retenir als demandants d'asil fora de l'espai comunitari. Aquesta “externalització” o subcontracta és aplicada tant als refugiats com a la gestió de les fronteres. La intenció és fer d'aquestes un lloc cada vegada més impenetrable, més enllà de la seva materialització física. La “externalització” no es limita a la política de visats, instrument privilegiat de la Unió Europea en quant a la “política a distància”. S'inscriu igualment en les relacions entre la Unió Europea i els tercers països, obligant-los a cooperar en la lluita contra la immigració il·legal. El Marroc és l'exemple perfecte d'aquestes polítiques: la Unió Europea finança el control de les fronteres marroquines per tractar de lluitar contra la immigració a Europa. És l'intent de convertir aquest país en “el gos guardià europeu” al nord d'Àfrica. En definitiva, la funció dels centres d'Internament contenint els fluxes migratoris cap a Europa, organitzant les deportacions dels migrants il·legals, o detenint als sol·licitants d'asil-- és part del mecanisme per a excloure a aquells que la Unió Europea defineix com a “risc” o “enemic”. Són la materialització de la victòria de la visió securitarista sobre la qüestió migratòria, en detriment del dret fonamental de la llibertat de moviment.

Jornada Europea de lluita CONTRA ELS CENTRES D'INTERNAMENT

**PER LA LLIBERTAT DE MOVIMENT,
CONTRA ELS CENTRES D'INTERNAMENT
I PEL DRET A LA PERMANÈNCIA.
REGULARITZACIÓ SENSE CONDICIONS.**

L'any passat va ser convocat un Dia Europeu d'acció contra els Centres d'Internament d'Estrangers (CIE) i per la regularització de les persones migrants sense papers. La crida per aquest dia va ser assumida per moltes xarxes i grups diferents que van dur a terme manifestacions i accions en més de quaranta ciutats europees, el 31 de gener. Va ser un dia important pel desenvolupament de processos reticulars al voltant de les lluites de migrants i activistes en l'àmbit europeu. A Barcelona, a més d'haver-hi una gran manifestació, es va constituir l'Assemblea per la Regularització Sense Condicions que des de llavors ha portat el pes de les mobilitzacions de migrants.

Aquest any volem donar un pas més enllà i posar en el centre del debat la reivindicació de la llibertat de moviment i la regularització sense condicions com alternativa al procés constitucional europeu.

Els CIE han desenvolupat i desenvolupen un paper clau en aquest procés. Tot i que en els diferents països les seves formes siguin diferents, en realitat es tracta d'institucions europees en un marc unificat que promou fins i tot la extensió d'aquests camps més enllà de les fronteres “externes” de la Unió Europea, des dels Balcans fins a Líbia; però no cal anar tan lluny: el CIE de La Verneda és el major exemple d'aquesta Barcelona vergonyosa que ven multiculturalitat mentre tanca i deporta a qui només ha comès el “terrible delictes” de voler viure aquí.

Aquests centres són el símbol de les polítiques migratòries que no només pretenen mantenir a refugiats i migrants fora d'Europa, sinó que a més a més, promouen processos d'inclusió selectiva, com ara el “procés extraordinari de regularització” actual, veritable reglament-trampa. No només impedeix la regularització a centenars de milers de migrants, sinó que suposa l'enduriment de les condicions tant pels *sensepapers* (amb més CIEs i més deportacions) com per les i els regularitzats (ja que condicionar l'estància a tenir un contracte de treball suposa, de facto, que siguin els empresaris els que puguin decidir qui pot o no pot viure aquí).

2 d'abril :
MANIFESTACIÓ A LES 6 H
PLAÇA UNIVERTAT (M.L1,L2)
2deabril@moviments.net

Centres d'internament d'estrangers a Europa i als països mediterranis

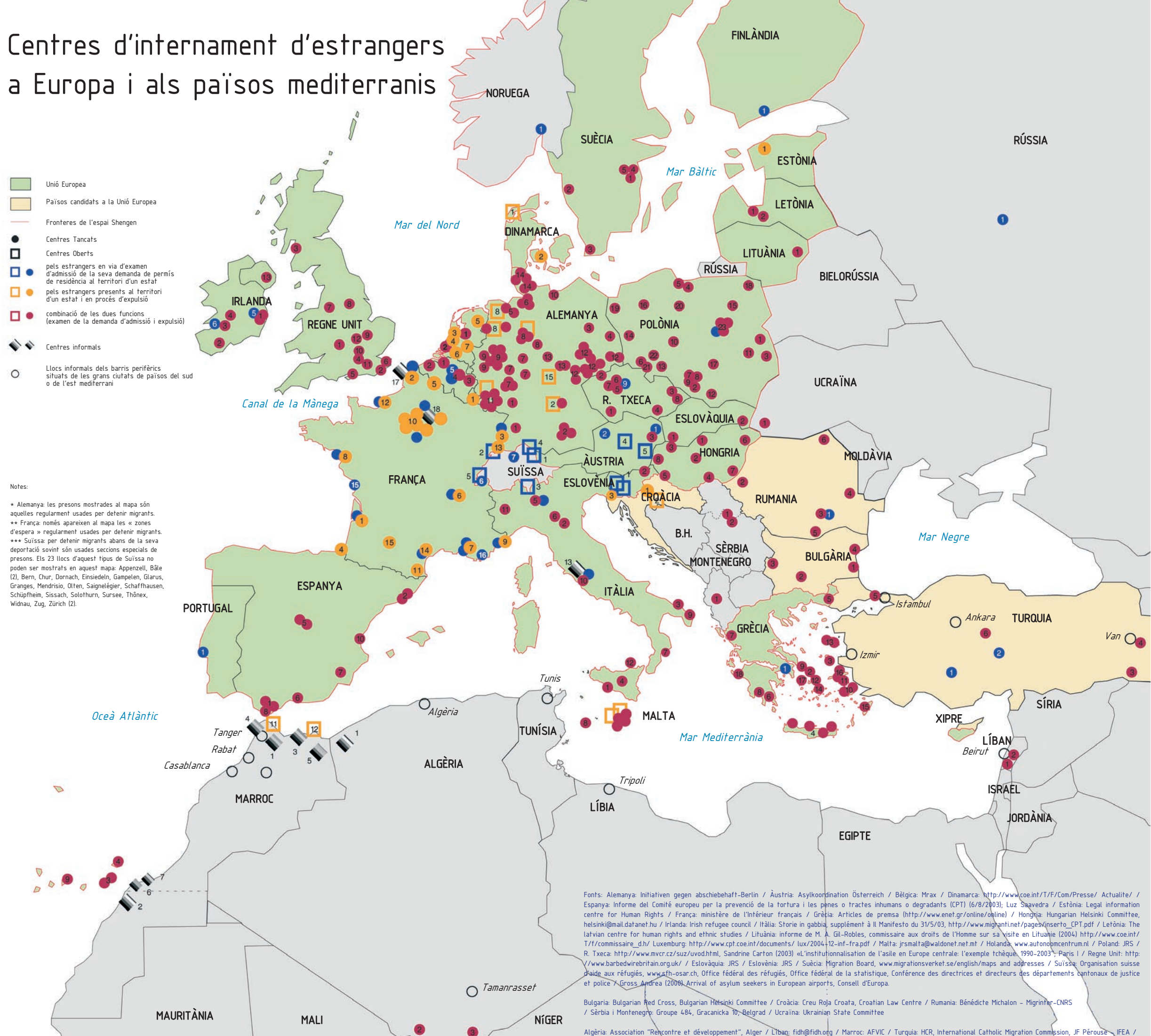
- Unió Europea
- Països candidats a la Unió Europea
- Fronteres de l'espai Schengen
- Centres Tancats
- Centres Oberts
- perls estrangers en via d'examen d'admissió de la seva demanda de permís de residència al territori d'un estat
- perls estrangers presents al territori d'un estat i en procés d'expulsió
- combinació de les dues funcions (examen de la demanda d'admissió i expulsió)
- Centres informals
- Llocs informals dels barris perifèrics situats de les grans ciutats de països del sud o de l'est mediterrani

Notes:

* Alemanya: les presons mostrades al mapa són aquelles regularment usades per detenir migrants.

** França: només apareixen al mapa les « zones d'espera » regularment usades per detenir migrants.

*** Suïssa: per detenir migrants abans de la seva deportació sovint són usades seccions especials de presons. Els 23 llocs d'aquest tipus de Suïssa no poden ser mostrats en aquest mapa: Appenzell, Bâle (2), Bern, Chur, Dornach, Einsiedeln, Gampelen, Glarus, Granges, Mendrisio, Olten, Saiguelégier, Schaffhausen, Schüpfheim, Sissach, Solothurn, Sursee, Thônex, Widnau, Zug, Zürich (2).

ALEMANYA*: 1 Baden-Württemberg (Rottenburg, Mannheim), 2 Bayern (München, Nürnberg, Landslut, Aichach, Fürth), 3 Berlin (Köpenick), 4 Brandenburg (Eisenhüttenstadt), 5 Bremen, Oldenburg, 6 Hamburg, Lasmoor, Hahnöfersand, 7 Hessen (Offenbach, Fulda, Kassel, Frankfurt am Main, Wiesbaden, Rockenberg), 8 Niedersachsen (Hameln, Hannover, Wolfenbüttel, Vechta, Braunschweig, Lingen, Oldenburg, Bramsche-Hesepe), 9 Nordrhein-Westfalen (Büren, Moers, Neuss, Köln, Wuppertal, Dortmund, Bochum), 10 Mecklenburg Vorpommern (Bützow), 11 Rheinland-Pfalz (Ingelheim, Zweibrücken, Zweibrücken/ Birkenhausen, Saarbrücken, Ottweiler, Trier), 12 Sachsen (Bautzen, Chemnitz, Dresden, Görlitz, Hemnitz-Reichenhain, Leipzig, Plauen, Stollberg, Torgau, Waldheim, Zeithain i Zwickau), 13 Sachsen-Anhalt (Volkstedt, Raßnitz i Halberstadt), 14 Schleswig-Holstein (Rendsburg, Kiel, Lübeck, Neumünster i Flensburg), 15 Thüringen (Goldlauter) / **ÀUSTRIA**: 1 Aeroport de Viena, 2 Talham, 3 Traiskirchen, 4 Bad Kreuzen, 5 Reichenau / **BÈLGICA**: 1 Merksplas (Anveres), 2 Bruges, 3 Vottem (Liège), 4 Le centre 127 (Melsbroeck) i le 127 bis (Steenokkerzeel), 5 Aeroport de Bruxelles (Zaventem) / **DINAMARCA**: 1 Sandholm, 2 Nyborg / **ESPANYA**: 1 Algeciras (centre d'internament + Local de detenció de Las Eras), 2 Barcelona (La Verneda i Zona Franca (en construcció)), 3 Fuerteventura (Aeroport i El Matorral), 4 Lanzarote, 5 Madrid (Mortalaz i Aeroport de Barajas), 6 Màlaga, 7 Múrcia, 8 Tarifa («Illa de las Palomas» de la Guàrdia Civil), 9 Tenerife, 10 València, 11 Ceuta (Calamocarro) 12 Melilla / **ESTÒNIA**: 1 Harku / **FINLÀNDIA**: 1 Helsinki (Aeroport de Vantaa) / **FRANÇA**: Centres d'Internament: 1 Bordeaux, 2 Calais-Coquelles, 3 Strasbourg - Geipolsheim, 4 Hendaye, 5 Lille, 6 Lyon, 7 Marseille, 8 Nantes, 9 Nice, 10 Regió de París (Bobigny, Le Mesnil-Amelot - Roissy, Nanterre, París, Versailles, Vincennes), 11 Rivesaltes, 12 Rouen, 13 Saint Louis, 14 Sète, 15 Toulouse; Zones d'espera **: 1 Aeroport de Bordeaux, 2 Dunkerque, 3 Strasbourg, 6 Lyon- Saint-Exupéry, 7 Aeroport i Port de Marseille, 8 Saint-Nazaire, 9 Nice, 10 París (Aeroports d'Orly i Roissy), 12 Rouen, 14 Sète, 15 La Rochelle, 16 Toulon; 17 Calais, 18 París (square Alban Satragne) / **GRÈCIA**: 1 Aeroport Helènic d'Atenes, 2 Andros, 3 Chios, 4 Creta (Ierapetra, Rethymno, Sitia), 5 Regió d'Evros (comissaries de policia), 6 Githio, 7 Igoumenitsa, 8 Kalamata, 9 Karistos, 10 Kos, 11 Lerros, 12 Mykonos, 13 Mytilène - illa de Lesbos, 14 Naxos, 15 Rhodes, 16 Sámos i Patmos, 17 Syros, 18 Zakynthos / **HONGRIA**: 1 Balassagyarmat, 2 Budapest (Aeroport de Ferihegy), 3 Győr, 4 Kiskunhalas, 5 Nagykanizsa, 6 Nyirbátor, 7 Orosháza, 8 Szombathely / **IRLANDA**: 1 Mountjoy Prison i Arbour Hill Prison (Dublin), 2 Cork Prison, 3 Limerick Prison, 4 Abbey Arch (Galway), 5 i 6 Aeroports de Dublin i Shannon / **ITÀLIA**: 1 Agrigento - San benedetto, 2 Bolònia - via Mattei, 3 Brindisi Restinco, 4 Caltanissetta, 5 Milà (Via Corelli i Aeroport), 6 Mòdena- Lamarmora, 7 Lamezia-Terme, 8 Lampedusa, 9 Lecce (Regina Pacis), 10 Roma (Ponte Galleria i Aeroport de Fiumicino), 11 Turin-Corso Brunelleschi, 12 Salina; 13 Estació habilitada de Roma / **LETÒNIA**: 1 Mucenieki, 2 Olaine / **LITUÀNIA**: 1 Pabrade / **LUXEMBURG**: 1 Schressig / **MALTA**: Centres oberts: Lyster Barracks, Hal Far; Centres tancats: Ta'Kandja, Floriana, Safi Barracks, hospital psiquiàtric. Mount Carmel / **NORUEGA**: 1 Oslo (Aeroport de Fornebu) / **HOLANDA**: 1 Aeroport Schiphol, 2 Aeroport de Rotterdam, 3 Barracons de Deportació d'Amsterdam, 4 Presó Noordsingel Rotterdam, 5 Ter Appel, 6 Tilburg, 7 Zeist Soesterberg / **POLÒNIA**: 1 Biala Podlaska, 2 Bielsko - Biala, 3 Chelm, 4 Elblag, 5 Gdansk, 6 Jelenia Góra, 7 Katowice, 8 Jaworzno, 9 Tychy, 10 Konin, 11 Lublin, 12 Limanowa, 13 Opole, 14 Krosno Odrzanski, 15 Ostroleka, 16 Piła, 17 Piotrków Trybunalski, 18 Suwalki, 19 Szczecin, 20 Torun, 21 Wałbrzych, 22 Wrocław, 23 Varsòvia (Carrer Chodecka-, Carrer Warszawa Raginis-, Lesznowola i Aeroport d'Okecie) / **PORTUGAL**: 1 Aeroport de Lisboa / **REPÚBLICA TXECA**: 1 Balkova, 2 Cerveny Ujezd, 3 Frydek-mistek, 4 Postorna, 5 Praha-Ruzyné, 6 i 7 Velké Přílepy i i II, 8 Vysni Lhoty, 9 Aeroport de Praga-Ruzyně / **REGNE UNIT**: 1 Campsfield (Kidlington a prop d'Oxford), 2 Dover, 3 Dungavel (Strathaven, Scotland), 4 Harmondsworth (Aeroport de Heathrow), 5 Haslar, 6 Longport, 7 Aeroport de Manchester, 8 Lindholme, 9 Oakington, 10 Queen's Building, 11 Tinsley, 12 Yarl's Wood (Clapham a prop de Bedford), 13 Her Majesty's Prison (HMP) Maghberry / **ESLOVÀQUIA**: 1 Medvedov, 2 Secovce / **ESLOVÈNIA**: 1 Ljubljana (Carrer Celovska i perifèria sud-oest), 2 Prosenjakovski, 3 Postojna / **SUÈCIA**: Stockholm (1 Flea, 4 Märsta, 5 Upplands Väsby), 2 Gothenburg, 3 Malmö / **SUÍSSA*****: 1 Altstätten, 2 Bâle, 3 Chiasso, 4 Kreuzlingen, 5 Vallorbe, 6 Aeroport de Ginebra, 7 Aeroport de Zürich. **ALBÀNIA**: 1 Babrru / **BULGÀRIA**: 1 Burgas, 2 Plovdiv, 3 Sofia, 4 Varna / **CROÀCIA**: 1 Jezevo, 2 Sasna Grada (a prop de Sisak) / **RUMANIA**: 1 Bucarest (Aeroport d'Otopeni), 2 Arad, 3 Bucarest, 4 Galați, 5 Giurgiu, 6 Radauti / **RÚSSIA**: 1 Moscú (Aeroport de Chérmétiévo) / **SÈRBIA** / **MONTENEGRO**: Belgrad (1 Padinska Skela i 2 motels a prop del mont Avala) / **UCRAÏNA**: 1 Pavshino (Mukachevo)

Fons: Alemanya: Initiativen gegen abschiebhaft-Berlin / Àustria: Asylkoordination Österreich / Bèlgica: Mrax / Dinamarca: <http://www.coe.int/T/F/Com/Presse/ Actualite/> / Espanya: Informe del Comitè europeu per la prevenció de la tortura i les penes o tractes inhumans o degradants (CPT) (6/8/2003); Luz Sagvedra / Estònia: Legal information centre for Human Rights / França: ministère de l'Intérieur français / Grècia: Articles de premsa (<http://www.enet.gr/online/online>) / Hongria: Hungarian Helsinki Committee, helsinki@mail.datanet.hu / Irlanda: Irish refugee council / Itàlia: Storie in gabbia, supplément à Il Manifesto du 31/5/03, http://www.migranti.net/pages/inserto_CPT.pdf / Letònia: The latvian centre for human rights and ethnic studies / Lituània: informe de M. A. Gil-Robles, commissaire aux droits de l'Homme sur sa visite en Lituanie (2004) http://www.coe.int/T/F/commissaire_dh/Luxemburg: http://www.cpt.coe.int/documents/lux/2004_12-inf-fra.pdf / Malta: jrsmalta@waldonet.net.mt / Holanda: www.autonopcentrum.nl / Polònia: JRS / R. Txeca: <http://www.mvcr.cz/suz/uvod.html>, Sandrine Carton (2003) «L'institutionnalisation de l'asile en Europe centrale: l'exemple tchèque. 1990-2003», Paris / Regne Unit: <http://www.barbedwirebritain.org.uk/> / Eslovàquia: JRS / Eslovènia: JRS / Suècia: Migration Board, www.migrationsverket.se/english/maps_and_addresses/ / Suïssa: Organisation suisse d'aide aux réfugiés, www.osar.ch, Office fédéral des réfugiés, Office fédéral de la statistique, Conférence des directrices et directeurs des départements cantonaux de justice et police / Gross Andrea (2006). Arrival of asylum seekers in European airports, Conseil d'Europa.

Bulgaria: Bulgarian Red Cross, Bulgarian Helsinki Committee / Croàcia: Creu Roja Croata, Croatian Law Centre / Rumania: Bénédicte Michalon - Migrinter-CNRS / Sèrbia i Montenegro: Groupe 484, Gracanicka 10, Belgrad / Ucraïna: Ukrainian State Committee

Algèria: Association "Rencontre et développement", Alger / Líban: fidh@fidh.org / Marroc: AFVIC / Turquia: HCR, International Catholic Migration Commission, JF Pérouse - IFEA /

ALGÈRIA: 1 Camp de Magnhia, 2 In Guezzam, 3 Tin Zaouatine; Alger, Tamanrasset / **LÍBAN**: 1 Beirut, 2 Roumieh; Beirut (camps palestins) / **MARRÒC**: 1 Bel Younech, 2 El-Aioun, 3 Gourougou, 4 Messana (el bosc de Belyounech), 5 Oujda (el bosc de Beni Issnasen), Tarfaya (6 Ras El Oued, 7 Hagounia); Casablanca, Fès, Rabat, Tanger / **TURQUIA**: 1 Kayseri, 2 Konya, Silopi, 4 Van, 5 Istanbul, 6 Yozgat; Ankara, Istanbul, Izmir, Van.

Migreurop no té dades per Egipte, Israel, Líbia, Síria, Tunísia, Bielorússia, Bosnia-Herzegovina, Macedònia, Moldàvia i Montenegro. Per Finlàndia, Noruega, Portugal i Rússia, al mapa només hi ha la informació de l'informe europeu d'Andrea Gross. Si tens més informació, envia'ns un missatge a carte@migreurop.org